

være Husmand, vælger praktiske og fornuftige Mænd, saa kan man godt overlade til dem at bedømme Forholdet. Jeg tror, de ere bedst i Stand til at gøre det, og derfor tror jeg heller ingen Fare der vilde være, selv om Lovens Rammer bleve lidt videre, end de ere for Øjeblikket.

Saa har jeg kun en lille Henstilling at gøre til den ærede Minister — der er jo talt saa meget om denne Sag, at jeg ikke kan se, at der kan fremdrages ny Synspunkter. Der har været talt om, at det varede saa længe, inden Ansøgerne fik deres Penge. Det er et meget alvorligt Spørgsmaal. Det gaar jo nemlig til paa den Maade, at naar disse Husmænd gennem Kommissionen have faaet Udsigt til at faa et saadant Husmandsbrug, gaa de hen til en Haandværker og gøre Akkord med ham om Opførelse af et Hus efter den af Kommissionen godkendte Tegning. Haandværkeren ude paa Landet er jo ogsaa en Mand, der trænger til at faa sine Penge, og som ikke saaledes kan lade dem staa i halve eller hele Aar. Ogsaa for ham er Spørgsmaalet derfor af største Betydning. Den vedkommende Husmand siger til ham: Naar du bygger dette Hus, skal du have det og det for det, og Pengene skal du faa, naar de komme fra Staten. Jeg maa her indskyde, at jeg kan slet ikke forstaa den Anke, som det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) rejste. Det er meget berettiget at rejse den, men jeg forstaaer ikke, hvad han mener dermed. Er der virkelig en Kommission, f. Eks. i Sorø Amt, hvor det er saaledes, at naar en Husmand skikker Bud til Kommissionens Formand og siger: Nu er jeg færdig, nu har jeg bygget, nu har jeg anskaffet mig Kreaturer og er i Stand til at tage imod Kommissionen, at saa lader Formanden vente paa sig i Uger og Maaneder? Det er jo aldeles urigtigt og urimeligt, det bør en saadan Formand ikke gøre. Er det det, det ærede Medlem mener?

I den Anledning vil jeg tillade mig at gøre blot to Henstillinger. Jeg haaber, at naar dette Lovforslag nu er gaaet igennem Tinget, i det væsentlige saaledes, som det er foreslaaet af Ministeren, maaske med en Forbedring paa et ganske enkelt Punkt, vil der blive udfærdiget ny Instruks for Kommissionerne. Navnlig paa et Punkt vilde disse Instruks kunne komme til i højeste Grad at gavne Husmændene. Med Hensyn til den Tid, til hvilken Laanebegæringen skal være indgiven, er det nemlig meget uheldigt, som det er i dette Øjeblik. Som det maaske vil være de fleste Med-

lemmer bekendt, skal Laanebegæringen nu indgives til Kommissionens Formand inden 1. December. Saa skal Kommissionen først ud om Vinteren, der mange Gange kan være meget haard, og se, om de paagældende Lodder ogsaa due og kunne tages med. De ere kun foreløbig anerkendte, og først naar dette Synsarbejde er gjort, kunne de vedkommende Husmænd faa Meddelelse om, at de kunne være sikre paa at komme med. Saa er man allerede kommen hen imod Foraaret. Men nu er Forholdet det, som det ganske rigtig blev sagt af det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) i Gaar, at naar de vedkommende Husmænd tidlig paa Vinteren kunde faa Meddelelse om, at de kunde faa en Huslod, vilde de med Lethed kunne faa Byens Mænd til at køre alle deres Materialier for dem, og de vilde ogsaa selv om Vinteren have Tid til at hjælpe med at faa Grunden udgravet og det hele lagt til Rette, hvad de omtrent ere afskaarne fra efter den nuværende Ordning, hvor Laanebegæringerne først skulle indgives til 1. December. Jeg henstiller til Ministeren, at der bliver tænkt paa dette nu, da man skal have en ny Instruks.

Dernæst vil jeg gøre en yderligere lille Henstilling. Det tykkes mig rigtignok, at det varer temmelig længe inde i Ministerierne, efter at der er indsendt Udkast til Obligationen, som derefter skal spadse mellem Finansministeriet og Landbrugsministeriet. Det tager igen en Maaned, og naar den saa kommer tilbage, og den virkelige Obligation er bleven tinglyst og bleven sendt tilbage til Finansministeriet og Pengene skulle udbetales, tager det i Almindelighed ogsaa en Maanedstid. Fra det Tidspunkt, den paagældende Husmand har indsendt Papirerne og alt har været i Orden, gaar der altsaa 2—3 Maaneder, inden han faar sine Penge. Det kunde maaske nok gøres lidt hastigere, Haandværkerne staa jo stadig og vente paa at faa deres Penge. Dertil vil maaske Ministeren svare: Ja, men det kan der bødes paa derved, at de kunne faa Forskud. Det kunne de ganske vist, men det har man nu nødig villet indlade sig paa. Det var bedre, om det kunde gaa lidt raskere i Ministeriet. Om det er i Landbrugsministeriet eller i Finansministeriet eller hvor det er, det holder, ved jeg ikke.

For øvrigt har jeg ikke andre Indvendinger at gøre. Alle Punkterne i Lovforslaget ere jo tilstrækkelig berørte af tidligere Talere. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at bortset fra, at en Udvidelse